

מ"ת 5144/04/17 - יצחק שם טוב (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 5144-04-17 מדינת ישראל נ' שם טוב(עציר)
תיק חיצוני: 127059/2017
בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
המבקש יצחק שם טוב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד דוד בוחבוט
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אביב דמרי
המשיבה:

החלטה

1. בפניי בקשה לעיון חוזר במסגרתה עותר המבקש להורות על שחרורו לחלופת מעצר, על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה ביצוע עבירות בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג-1973, עבירות של ייצור, הכנה והפקה וכן עבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית.
2. ביום 9.5.17, בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה וכן קיומה של עילת מעצר ולאחר שבחנתי את החלופה שהוצעה (בדמות מעצר בית מלא בביתו של המבקש בכפר סבא בפיקוחם של אשתו ובנו), גם באמצעות תסקיר שירות המבחן אשר לא בא בהמלצה לשחררו לחלופה, ובהינתן המדיניות השיפוטית בעבירות המיוחסות למבקש בכתב האישום, ובהעדר נסיבות מיוחדות וחריגות, הוריתי על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים המשפטיים.
3. אין חולק, כי ביום 19.7.17, במסגרת התיק העיקרי המתנהל בעניינו של המבקש (ראה ת"פ 5148-04-17 - בפני כב' השופטת דינה כהן) הוגש כתב אישום מתוקן כנגד המבקש, כך שעבירות הייצור הכנת והפקת הסמים, אשר יוחסו למבקש בכתב האישום המקורי נמחקו ואילו עבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית בכמות של כ-300 ק"ג, נותרה בעינה.
4. ביום 3.8.17 הוגשה הבקשה שפניי, במסגרתה עותר כאמור המבקש להורות על שחרורו בתנאים. בתמצית נטען על ידי **ב"כ המבקש**, כי לאחר שהסכים לקיומן של ראיות לכאורה לחובת מרשו, נפגש עמו בבית המעצר, שם פרס בפניו מרשו את הגרסה האמתית לקרות האירועים המיוחסים לו בכתב האישום ולפיה מרשו, בתמורה לסגירת חובו ע"ס 100,000 ₪, הסכים לחתום על חוזה שכירות פיקטיבי מול אהוד קאשי, לפיו ישכיר המבקש חממות מקאשי במושב יבול. נטען כי בפועל לא שכר המבקש את החממות ולא שילם עבורן דמי שכירות. כן נטען, כי השניים סיכמו ביניהם כי במידה והמשטרה תפשוט על החממות- ייטול המבקש את האחריות על כתפיו, למרות שבפועל לא שכר את החממות ולא גידל את הסמים.

נטען, כי ביום 22.3.17, ולאחר שהגיע המבקש לחממות על מנת שיכיר, במידה וייתפס, כיצד נראה המקום והיכן נמצאים הגידולים, איתרע מזלו ולמקום הגיעו גם כוחות משטרה ולאחר מכן זומן לתחנת המשטרה ונעצר.

להשלמת התמונה - הוגשה על ידי ב"כ המבקש עתירה לגילוי ראייה חסויה - במסגרתה עתר להורות על חשיפת זהות מוסר הידיעה שהסיומת שלה 412. שכן, לגישתו, חשיפת זהות המקור תסייע לעותר בהגנתו, ואף תתמוך בנימוקי הבקשה לעיון חוזר (הדיון בעתירה התקיים במועד הדיון בבקשה לעיון חוזר - דיון מיום 10.08.2017).

לסיכום - לשיטת ב"כ המבקש, בהינתן גרסתו זו של מרשו, תיקון כתב האישום על ידי המשיבה וחלוף הזמן ממועד מתן החלטת המעצר, מצדיקים עיון מחדש, כנדרש עפ"י סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996.

5. **ב"כ המשיבה** מנגד עתר לדחות את הבקשה לעיון חוזר. נטען, כי המבקש לא הצביע על כל נסיבה או עובדה חדשה המצדיקה עיון מחדש על פי סעיף 52 לחסד"פ. נטען, כי **גרסתו הכבושה** של המבקש, אשר נמסרה לאחר מעצרו עד תום ההליכים - וביתר שאת, כאשר סנגורו הסכים לקיומן של ראיות לכאורה לחובת מרשו, ושהינה למעשה סותרת את הודאותיו במשטרה, מקומה להתברר במסגרת ההליך העיקרי ולא בהליך המעצר ובפרט במסגרת הבקשה דנן.

באשר ל**תיקון כתב האישום**- נטען, כי גם כתב האישום במתכונתו לאחר התיקון, עדיין מדובר בכתב אישום חמור, שכן למבקש מיוחס לכאורה, החזקה של כ-300 ק"ג - סם מסוג קנבוס, שלא לצריכה עצמית, דבר המגביר את עילת המסוכנות הסטטוטורית העומדת לחובת המבקש.

בנוסף, נטען כי מהתסקיר שהתקבל בעניינו, התרשם שרות המבחן, כי המבקש בעל דפוסי אישיות אימפולסיביים, המתקשה להפעיל שיקול דעת בחייו, ומציג עמדה קורבנית ואשר נוטה לעשות שימוש בסביבתו בדרך של מניפולציות על מנת לקבל מענה לצרכיו, נשקפת ממנו רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד.

בנוסף, עמד ב"כ המשיבה על העובדה, כי העתירה לגילוי ראייה חסויה - נדחתה על ידי בית המשפט, שכן בית המשפט קבע, כי אין בחשיפת זהות המקור כדי לסייע להגנת העותר, גם בהינתן גרסתו הכבושה של המבקש.

על כן, לגישת המשיבה, מהטעמים הנ"ל, דין הבקשה לעיון חוזר להידחות.

7. סעיף 52 לחסד"פ מונה שלוש עילות המצדיקות עיון חוזר בהחלטת מעצר: "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, לא מצאתי כי במקרה דנן מתקיימת, ולו אחת מן העילות המנויות לעיל, המצדיקה עיון חוזר בהחלטת המעצר.

בדומה לב"כ המשיבה, סבורני כי דין טענותיו של הסנגור אודות השינוי בגרסת מרשו מקומן להתברר במסגרת ההליך העיקרי - שכן בשלב המעצר, אין בית המשפט נדרש לשאלות של מהימנות עדים או למשקל העדויות, אלא אם מדובר בפרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה.

אשר לחלוף הזמן - מעיון בתיק העיקרי עולה, כי ישיבת המענה נקבעה ליום 17.07.2017, אולם הסנגור עתר לדחות את מתן המענה למועד אחר, על רקע תיקון כתב האישום. משכך, המענה נדחה ליום 25.09.2017, ואף נקבעו מועדים לשמיעת הראיות בתאריכים 16.10.2017 ו-06.11.2017. על כן, אין מקום על פי נתונים אלה כדי לבסס עילה של חלוף זמן ניכר.

אשר לעתירה לגילוי ראיה חסויה - לאחר שבית המשפט עיין באסמכתאות הרלוונטיות, דחה את העתירה, שכן לא מצא שיש בחשיפת זהות מקור הידיעה (שהסיומת שלה 412) נשוא תעודת החיסיון, כהוא זה, כדי לסייע להגנת המבקש, גם בהינתן הגרסה החדשה של המבקש (יצוין, כי להגנה נמסר מלוא התוכן של הידיעה, למעט זהות המקור).

כמו כן לטעמי, אין בתיקון כתב האישום, כדי להפחית מהמסוכנות הנשקפת מן המבקש שעמדה ביסוד החלטת המעצר, הערכה שנעשתה בין היתר לאור חומרת העבירות המיוחסות למבקש, מאפייני אישיותו, עברו הפלילי והעדר המלצה מטעם שירות המבחן לשחררו לחלופה שהוצעה.

מקום בו למבקש בענייננו מיוחסת עבירת החזקת סמים בכמות גדולה (300 ק"ג) ולנוכח המדיניות השיפוטית בעבירה מסוג זה (עליה עמדתי בפירוט בהחלטת המעצר) - לפיה רק במקרים חריגים יורה בית המשפט על שחרור נאשם אשר מיוחסות לו עבירות בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע, אין לטעמי בתיקון כתב האישום כדי להפחית בנסיבות העניין באופן משמעותי מהמסוכנות הנשקפת מן המבקש וביתר שאת בהעדר נסיבות מיוחדות וחריגות כנדרש על פי המבחנים שהותוו בפסיקה.

סוף דבר, דין הבקשה להידחות.

תיק החקירה יוחזר לב"כ המשיבה.

**ניתנה והודעה היום י"ט אלול תשע"ז, 10/09/2017
במעמד הנוכחים.**